

Ζητώ μια αγκαλιά (Μητροπολίτης Βρυούλων Παντελεήμων)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Κοινωνιολογικά \(κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα\)](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΒΡΥΟΥΛΩΝ.

ΖΗΤΩ ΜΙΑ ΑΓΚΑΛΙΑ

Τέκνα εν Κυρίω αγαπητά

Πολλές φορές κάνω την ερώτηση στον εαυτό μου:

Πόσοι άραγε από εμάς τους πιστούς, μέλη της Εκκλησίας, έχουμε πιστέψει πώς είμαστε έμψυχος Ναός του Θεού; Μία αλήθεια, που την διατυπώνει ξεκάθαρα ο Απόστολος Παύλος όταν λέει: “Υμείς Ναός Θεού εστε ζώντος...και το Πνεύμα του Θεού οικεί εν υμίν”(Α Κορ.γ 16).

Κατοικεί μέσα μας το Πνεύμα του Θεού. Και για τον λόγο αυτό, μόνο ο άνθρωπος αναζητά τον Θεό. Μόνο ο άνθρωπος έχει επικοινωνία με το Θεό και μόνο ο άνθρωπος, βρίσκει το μυστικό της ευτυχίας του, όχι μόνο στην επίγεια ζωή του, αλλά στην πλήρη ολοκλήρωση της στην άλλη ζωή, την οποία “ητοίμασεν ο Θεός τοίς αγαπόσι Αυτόν” . Ζωή, που ετοίμασε ο Θεός σε αυτούς που τον αγάπησαν.

Άπειρη η αγάπη Του στο διάστημα της επίγειας ζωής μας. Όχι μόνο

σ' αυτούς που τον αγαπούν, αλλά και στους ασεβείς και τους αχάριστους αρνητές Του. Για όλους μας θυσιάστηκε ο Αθώος και Αναμάρτητος, για να λυτρωθούν οι ένοχοι και αχάριστοι προς Αυτόν, άνθρωποι.

Θυσιάστηκε, όχι μόνο για να διδάξει ότι ο Θεός είναι αγάπη, αλλά παράλληλα, να τονίσει ότι η αγάπη είναι ο άνθρωπος.

Πάντα ο Θεός ανταποκρίνεται στις προσευχές μας. Ποτέ δεν είναι κλειστή η πόρτα του Ουρανού. Μπορεί να βραδυνει να απαντήσει ο Θεός, όμως δεν αμελεί. Απαντά όταν το αίτημά μας είναι προς το συμφέρον μας. Παρακολουθεί την εξέλιξη και μόλις κρίνει ότι έφτασε η ώρα, επεμβαίνει.

Πόσοι όμως έχουμε υπομονή και πόσοι έχουμε τη δύναμη να λέμε •
" Γεννηθήτω Το θέλημά Σου", όπως Εσύ Κύριε θέλεις και όταν Εσύ θέλεις;

Αυτός όμως ο άνθρωπος, ο " εν τιμή ών ου συνηκε, παρεσυνεβληθη τοίς κτηνεσι τοις ανοητοις και ομοιωθει αυτοίς"(Ψαλμ.48,13).

Ενώ ο άνθρωπος έχει τιμή και δόξα, ως λογικό δημιούργημα του Θεού, δεν το κατάλαβε αυτό. Ήρθε και τάχθηκε στη θέση των ανοητων κτηνών και έγινε όμοιος με αυτά. Ενώ πήρε από το Θεό ανυπολόγιστη τιμή, δεν συνετιστηκε. Έβαλε τον εαυτό του στη θέση των ανοητων ζώων, έγινε όμοιος με αυτά, που ο τρόπος της ζωής τους, εξαρτάται από τα ένστικτά τους.

Πόσο τραγικό για τον άνθρωπο! Να μην μπορέσει να αξιολογήσει το ύψος της δωρεάς που του χαρίστηκε από τον Θεό! Δωρεά, του να είναι ζωντανή εικόνα του Θεού, με ψυχή αθάνατη και αιώνια.

Από τότε που έκανε αυτές τις λαθεμένες επιλογές του ο άνθρωπος, ένας κόσμος ολόκληρος, κάθε ηλικίας και φύλου, αναζητά απεγνωσμένα, ελπίδα, θάρρος και μία αχτίδα αισιοδοξίας.

Βλέπει ο άνθρωπος του σήμερα, πιο πολύ τις συνθήκες της ζωής που τον απειλούν και ακούει λιγότερο τις υποσχέσεις του Θεού. Με αποτέλεσμα, τα σύγχρονα πρόσωπα που έχουν στα χέρια τους

Εξουσίες, τα διάφορα Κινήματα, περισσότερο να τον αποθαρρύνουν, παρά να τον ενθαρρύνουν στην επίλυση των προβλημάτων του. Πού να στηριχτεί και να πατήσει ο άνθρωπος σήμερα με τα τόσα ψυχικά κυρίως τραύματα που έχει;

Ζητα μία αγκαλιά, πού να του προσφέρει αγάπη, όχι αισθησιακή, αλλά αγάπη "εξ όλης της καρδιάς", με όλη την συναισθηματική της υπόσταση. Αγάπη "εξ όλης της ψυχής", αγάπη ειλικρίνειας και γνησιότητας. Αγάπη "εξ όλης της διανοιας",

αγάπη προϊόν λογικής, απαλλαγμένη από προλήψεις και τέλος αγάπη “εξ όλης της ισχύος”, αγάπη δυναμική, αγωνιστική, αγάπη θυσιαστική.

Πόσο εύκολα ξεχάσαμε εκείνα τα συγκινητικά λόγια του Κυρίου στους μαθητές Του “ Μείνατε εν τη αγάπη τη Εμη”(Ιώ.1ε,9).

Σας αγαπώ παιδιά μου, αφάνταστα σας αγαπώ! Δεν θα βρείτε πιο μεγάλη αγάπη από τη δική μου που μιλά για θυσία χάριν αυτών που αγαπά!

Έκανα τη σκέψη γράφοντας αυτά τα λόγια:

Αποσπάστε ένα παιδί από την αγκαλιά της μητέρας ή του πατέρα του και δώστε του, όσα παιχνίδια και δώρα θέλει. Θα αρχίσει να κλαίει. Δεν θα αισθάνεται ευτυχισμένο. Δεν μπορεί να χωριστεί από την αγκαλιά αυτών που τον γέννησαν.

Αδελφοί μου •

Μπαίνοντας μέσα σε ένα ορθόδοξο Ναό, εκεί στο Ιερό βήμα, πίσω από την Αγία τράπεζα, προσέξατε τον Εσταυρωμένο Κύριο, με τα ανοιχτά χέρια Του, τα καρφωμένα στο Σταυρό.

Μία αγκαλιά σου δείχνουν που σε περιμένει και διαρκώς σε ρωτά: “Τί σοι θέλεις ποιήσω;” Τι θέλεις άνθρωπε να σου κάνω; Και περιμένει να του απαντήσουμε : Την αγκαλιά σου θέλω! Μου λείπεις! Θέλω να μου χαρίσεις τη Βασιλεία των ουρανών και όλα τα άλλα εδώ στην επίγεια ζωή, θα έρθουν όταν πρέπει. Κύριε να ξέρεις ότι μόνο σε Εσένα, είναι εστραμμενα το βλέμμα, ο νους και η καρδιά μου.

Αν μετά,σηκώσουμε τα μάτια μας πιο ψηλά στην κόγχη του Ιερού εκεί που εικονίζεται, η Πλατυτέρα των Ουρανών, η Παναγία μας θα προσέξουμε.

Στην αγκαλιά της ο Υιός και θεός της. Έχει όμως τα χέρια της διάπλατα ανοιχτά για τον κάθε άνθρωπο.Για όλους μας.Για μένα και για σένα.Αυτα τα χέρια γίνονται η αγκαλιά που όλοι ζητάμε.

Καιρός λοιπόν,μέσα στην πανδημία που ζούμε, να συνειδητοποιήσουμε,ότι ζούμε συνεχώς μέσα στον ωκεανό των δωρεών του Θεού.

Γιατί λοιπόν θεωρούμε δεδομένη τη ζωή, την υγεία και όλα τα αγαθά που επί του παρόντος απολαμβάνουμε;

Δεν αποτελούν όλα αυτά, μια ζωντανή επιβεβαίωση, ότι Το χέρι του Θεού προπορεύεται στη ζωή μας και η αγκαλιά του Θεού είναι ο μόνος τρόπος που χαρίζει σε όλους μας προστασία, σιγουριά και ελπίδα;

Ο ΒΡΥΟΥΛΩΝ ΠΑΝΤΕΛΗΜΩΝ.